

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205089
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119205089.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu D. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. R. X, XXX XX Y., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s.r.o., Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 496,70 eura a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluva o poskytovaní finančných služieb č. 1552690 zo dňa 17.12.2015, uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520152690 zo dňa 17.12.2015 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 13.03.2019 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 496,70 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 496,70 eura, odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia sumy 496,70 eura a aby súd určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb, č. 1552690, zo 17.12.2015, uzatvorená k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.12.2015, č. K520152690, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 17.12.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, č. K520152690. Žalovaný jej poskytol bezúčelový úver vo výške 600,- eur, s úrokovou sadzbou 28 % z istiny a s RPMN vo výške 48,99 %. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, č. 1552690, podľa ktorej mal zaplatiť sumu 294,- eur za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ a 10,- eur za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“. Žalovanému zaplatil celkovo 1.096,70 eura, z toho sumu 848,- eur mesačnými splátkami úveru a sumu 248,70 eura zrážkami zo mzdy. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSU). Podľa ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). V súvislosti s povinnosťou žalovaného uvádzať v Zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove

zo dňa 6.4.2017, sp. zn. 3Co/7/2017. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/ a k/ ZoSÚ, a preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Skutočnosť, že ide o klamanie a zavádzanie spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o úvere je zrejmá aj zo samotnej štruktúry zmluvy, keďže údaj o RPMN je dopredu predtlačný v obchodných podmienkach a nijako nezávisí od výšky poskytnutého úveru, ktorý je do textu zmluvy doplnený dodatočne. Podľa žalobcu žalovaný úmyselne použil klamlivú obchodnú praktiku v priebehu uzatvárania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi platbami na predmetný úver, t.j. 1 096,70 eura a výškou poskytnutého úveru 600,- eur, teda vo výške 496,70 eura. Popri Zmluve o spotrebiteľskom úvere mu bola predložená na podpis aj Zmluva o poskytovaní finančných služieb. Túto považuje za neprijateľnú, pričom poukázal na rozsudok SD EÚ, sp. zn. C-415/11, zo 14.3.2013. Podľa žalobcu zmluva o poskytovaní finančných služieb nie je vo svojej podstate ničím iným, ako vedľajším dojednaním k zmluve hlavnej, úverovej, bez ktorej nemá žiadne opodstatnenie. Ide pritom aj o nekalú obchodnú praktiku, keď hlavný dodávateľ, žalovaný, sa snaží vytvoriť dojem, ako keby s týmto zmluvným vzťahom, nemal nič spoločné. Aj úverová zmluva, aj zmluva o poskytovaní finančných služieb boli uzatvorené naraz, tým istým zástupcom žalovaného. Postup žalovaného je tak v rozpore s líniou judikatúry materiálneho prospechu spotrebiteľa. Zmluva o poskytovaní finančných služieb je len doplnkovou službou, ktorá má vytvoriť zdanie, že spotrebiteľ si ju dobrovoľne objednal a má byť samostatne spoplatňovaná. V skutočnosti je však spotrebiteľ nútený, ak chce získať úver, aby spolu s hlavnou službou prijal aj vedľajšiu službu, ktorej odplata predstavuje nemorálne spoplatňovanie poskytnutej služby a rozloženie ceny plnenia do vedľajších záväzkov. Plnenie podľa zmluvy patrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, v zmysle § 2 písm. g) ZoSU. Žalovaný však náklady spotrebiteľa vyplývajúce za doplnkové služby, do úverovej zmluvy nepojal. O tom, že uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo podmienené uzatvorením Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, svedčí aj výška mesačných splátok oboch vyššie uvedených zmlúv. Úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa mal prvé 3 mesiace splácať splátkami vo výške 6,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 75,- eur. Odmena za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ vo výške 10,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi a odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 294,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 98,- eur. Ide o zreteľný úmysel žalovaného s tým, že sa uspokojil so splátkami úveru vo výške 6,- eur iba preto, že splácanie plnej mesačnej splátky bolo kryté Zmluvou o poskytovaní finančných služieb. Finančné služby spočívajú v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Táto služba je poskytovaná za odplatu. S touto skutočnosťou však pri jej uzavretí nebol oboznámený. Predmetom Zmluvy o poskytovaní finančných služieb sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že uzavretie zmluvy o poskytovaní finančných služieb je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a v tom, že s ohľadom na vyššie uvedené striktné zákonné ustanovenie, je v zmluve zakomponovaná odplata, ktorá nebola individuálne dohodnutá (§ 53 ods. 2 OZ), čím sa žalovaný odklonil od zákona. Žalobca ďalej uviedol, že ak platby za poskytovanie fiktívnych finančných služieb, či už boli účtované priamo spoločnosťou TELERVIS, alebo prostredníctvom spoločnosti FINWAY, v prípade žalôb, podaných spoločnosťou TELERVIS proti spotrebiteľom, sú považované za platby na uspokojenie dlhu, musí to platiť rovnako aj pri žalobách, ktoré podáva spotrebiteľ proti spoločnosti TELERVIS, a aj v takom prípade, musia byť považované za platby spoločnosti FINWAY, za splátky úveru poskytnutého spoločnosťou TELERVIS a preplatky musia byť považované za bezdôvodné obohatenie, získané spoločnosťou TELERVIS. Navyiac, pri nezmenenom skutkovom stave, keď súd nie je viazaný právnym hodnotením veci žalobou, prichádza do úvahy aj zodpovednosť žalovaného za škodu, podľa § 42 OZ.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 25.3.2019 uhradil žalobcovi čiastku vo výške 192,70 eura predstavujúcu sumu, ktorú žalobca uhradil žalovanému nad rámec poskytnutej istiny. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, pričom žalovanému neuviedol platobné údaje pre úhradu uvedenej sumy. Ďalej uviedol, že spoločnosť FINWAY SK s.r.o. bola právnická osoba založená v zmysle platnej legislatívy, disponujúca vlastnou právnou subjektivitou, t.j. existujúca ako samostatný daňový a podnikateľský subjekt, t.j. podnikajúca vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia vlastného zisku. Bolo by predsa absurdné, aby bola ako neprijateľná zmluvná podmienka vyhlásená Zmluva o poskytovaní finančných služieb, ktorá nemá so žalovaným absolútne nič spoločné. Uvedeného je potrebné domáhať sa v konaní, kde bude

pasívne legitimovaný správny subjekt, čo však v tomto prípade jednoznačne nie je. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný bol tým subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil inkasovaním odmeny v zmysle Zmluvy o poskytovaní finančných služieb. Je daňovo nemožné, aby iný subjekt inkasoval plnenie vyplývajúce z právneho vzťahu uzatvorené medzi inými dvoma právnymi subjektmi. Žalobca je ten, ktorý nesie dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania a podloženia dôkazmi, že si bezdôvodné obohatenie uplatňuje voči správne pasívne legitimovanému subjektu, čo sa však v tomto konaní nestalo práve naopak zo všetkých i žalobcom predložených dôkazov vyplýva, že odmenu vyplývajúcu zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb inkasoval poskytovateľ týchto služieb, teda spoločnosť FINWAY SK s.r.o. Žalobcovi nič nebráni uplatňovať si ním tvrdené bezdôvodné obohatenie voči správne pasívne legitimovanému subjektu. Žalovaný poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci sp.zn. 17Co/113/2017, kde odvolací súd uviedol: „Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovanej, k týmto je potrebné uviesť, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 12.12.2014 bola uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., so sídlom Zámocká 30, Bratislava, IČO: 44 718 560. V zmysle uvedenej zmluvy sa poskytovateľ (FINWAY SK, s.r.o.) zaviazal poskytovať žalovanej finančné služby, a to výber a doručenie finančných prostriedkov a osobné inkaso platieb splátok úveru, vedenie a evidenciu splátok podľa splátkového kalendára. Žalovaná sa v zmysle zmluvy zaviazala poskytnúť spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. za poskytnutie služieb odmenu v celkovej výške 204 Eur. Podľa knihy splátok vyhotovených spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. (č.l. 32 spisu) žalovaná spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uhradila sumu 204 Eur a žalobcovi sumu 6 Eur. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odmena vo výške 204 Eur zaplatená žalovanou bola príjmom spoločnosti FINWAY SK s.r.o., nie žalobcu. Nešlo o plnenie dlhu (vrátenie istiny úveru) vzniknutého zo zmluvy o úvere uzavretej so žalobcom, preto toto plnenie žalovanej relevanciu vo vzťahu k výške dlhu žalovanej voči žalobcovi nemá. „Zo záväzkového charakteru bezdôvodného obohatenia vyplýva, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa neviaže na vec, ale na osobu, ktorá sa bezdôvodne obohatila. Ak teda niekto prevedie na tretiu osobu vec, o ktorú sa bezdôvodne obohatil, nezbavuje sa tým povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie tomu, na úkor koho sa obohatil“ (Lazar et al, 2010, s. 378). „Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmovou inej určitej osoby. Napokon, že nejde o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. januára 2012, sp. zn. 2 Cdo 92/2010) „Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z noriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t.j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy, (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011) „Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Obdo 16/2008 zo dňa 16. decembra 2008.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 24.02.2020, č.k. 20Csp/62/2019-109 zastavil konanie o zaplatenie 192,70 eur (výrok I.). Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 304,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 496,70 eur od 23.3.2019 do 26.3.2019, zo sumy 304,- eur od 27.3.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.). Vyslovil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v časti vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100% (výrok IV.) a žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozsahu 100% (Výrok V.).

4. Proti rozsudku, voči výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, vrátane súvisiacich výrokov o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietal, že ak by nešlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nemohol by súd vyhovieť žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia aj v časti sumy, ktorá podľa Zmluvy, by mala patriť spoločnosti FINWAY. Ani z hmotnoprávnej, ani z procesnoprávnej úpravy nevyplýva záver, že by neprijateľnosť zmluvnej podmienky mohla byť určená len vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý bol autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z definície neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva, že ak dodávateľ, ako zmluvná strana použije nekalú obchodnú praktiku, spočívajúcu v tom, že použije na spôsobenie nerovnováhy v zmluvnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa vedľajšie dojednanie uzatvorené cez nastrčenú tretiu osobu, konajúcu v zhode, je namieste určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky, predstavujúcej vedľajšie dojednanie, aj keď jej formálnym autorom je tretia nastrčená osoba, ak účinky takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako vedľajšieho dojednania k základnej zmluve, sa majú prejavíť v neprospech spotrebiteľa vo vzťahu k základnému právnemu vzťahu, a v súdnej veci, to je vo vzťahu k spotrebiteľskému úveru, poskytnutému žalovaným, aj vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý je zmluvnou stranou základného právneho vzťahu. Preto žalovaný je pasívne vecne legitimovaný aj vo vzťahu k určeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko on prostredníctvom tretej osoby túto neprijateľnú zmluvnú podmienku proti spotrebiteľovi ako vedľajšie dojednanie použil. Žalovaný začal metodiku používania spoločnosti FINWAY na inkasovanie predmetného poplatku používať po tom, keď už bola opakovane judikovaná ako neprijateľná, rovnaká zmluvná podmienka, uplatňovaná žalovaným priamo v jeho mene. O pravej podstate hospodárskej, resp. podnikateľskej činnosti spoločnosti FINWAY, svedčí jej zlúčenie so spoločnosťou SIMBOX s.r.o., zlúčenie spoločnosti SIMBOX s.r.o. so spoločnosťou DANO s.r.o. a zánik spoločnosti DANO s.r.o. dobrovoľným výmazom.

5. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 07.07.2020, č.k. 1CoCsp/11/2020 - 164 zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výrokoch o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd v rozhodnutí uviedol, že žalobca už v žalobe poukazoval na spôsob kontraktácie, použitie nekalej obchodnej praktiky pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní finančných služieb, prepojenie žalovaného so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/49/2017 z 15.3.2018, 17Co/163/2017 z 30.1.2018, 13Co/35/2019 z 26.11.2019, 17Co/41/2019 z 22.8.2019, v ktorých bolo rozhodnuté, že dochádza k použitiu nekalej obchodnej praktiky vo vzťahu k spotrebiteľom zo strany žalovaného, ktorý používa spoločnosť FINWAY SK, s. r. o. ako nekalý nástroj na uzatváranie zmlúv, ktoré porušujú práva spotrebiteľa a na ich základe sú od spotrebiteľov vymáhané neodôvodnené plnenia za tzv. finančné služby, ktoré však nesú všetky znaky neprijateľných zmluvných podmienok. Súd tu poukázal na prepojenosť spoločnosti žalobcu (TELERVIS PLUS, s. r. o.) so spoločnosťou FINWAY SK, s. r. o., pričom predmetné zmluvy (teda o spotrebiteľskom úvere i o tzv. finančných službách) sú uzatvárané jedným zástupcom - jednou osobou.

7. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie za účelom zistenia postavenia spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. v záväzkovom vzťahu, prepojenie tejto spoločnosti na žalovaného, za týmto účelom sa oboznámiť tiež s rozhodnutiami súdov, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní, najmä s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 17Co/163/2017 z 30.1.2018 a 9Co/49/2017 z 15.3.2018. Posúdi konanie žalovaného a spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. vo vzťahu k žalobcovi a konsekvencie tohto konania, zistí a vyhodnotí okolnosti uzavretia zmluvy o poskytovaní finančných služieb a opätovne rozhodne o neprijateľnosti zmluvy o poskytovaní finančných služieb.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkyne a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 17.12.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K520158690, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 600,- eur za úrok vo výške 168,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 13 mesačných splátkach a to v prvých 3 mesačných

splátkach vo výške 6,- eur a 10 mesačných splátkach vo výške 75,- eur. Podľa zmluvy je RPMN vo výške 48,99% a priemernej RPMN 29,89%. V zmluve je údaj o celkovom úroku vo výške 28% z istiny.

10. Dňa 17.12.2015 žalobca a spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uzatvorili Zmluvu o poskytovaní finančných služieb č. 1552690, ktorou sa spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. zaviazala vyberať a doručovať finančné prostriedky a osobné inkaso platieb splátok úveru. Žalobca sa zaviazal uhradiť spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. celkovo sumu 304,- eur.

11. Podľa knihy splátok žalobca uhradil na Zmluvu o poskytovaní finančných služieb sumu 304,- eur a na úver celkovo sumu 544,- eur. Podľa prehľadu zrazených splátok boli žalobcovi vykonané zrážky celkovo vo výške 248,70 eura.

12. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že zmluva bola uzatvorená u neho doma. Prišla k nemu zástupkyňa, dala mu zmluvu, zmluvu si neprečítal a ju podpísal. Nič bližšie mu k zmluve nebolo vysvetlené. Súrne potreboval peniaze. Zobral si úver. Potom, aby tento úver vyplatil, tak si zobral ďalší úver. Nevedel sa vyjadriť ku spoločnosti FINWAY SK s.r.o.

13. Svedkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že pracovala v spoločnosti Telervis plus. Skončila tam asi pred 1,5 rokom. Žalobcu prevzala po predchádzajúcej zástupkyňi. Úvery brala rovnako manželka a svokra žalobcu. Žalobca úvery splácal. Potom mal problémy v práci a prevzala to spoločnosť Telervis. Na zmluvu o poskytovaní finančných služieb sa nepamätala, ale ak chcel klient dostať úver ihneď, tak musel podpísať aj zmluvu so spoločnosťou Finway SK s.r.o.. Všetky peňažné prostriedky, ktoré splácal žalobca odovzdala spoločnosti Telervis. Ďalej už nevedela, akým spôsobom s nimi naložila spoločnosť. Mala mandátnu zmluvu od Finway SK s.r.o., pričom celú zmluvnú dokumentáciu dostala od spoločnosti Telervis.

14. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 9Co/49/2017 dospel k záveru, že konaniu veriteľa (v tomto konaní žalovaného) vykazuje znaky nerovnocenného, nie čestného zaobchádzania so spotrebiteľom. Okolnosti, konanie osôb zúčastnených na kontraktáčnom nasvedčujú tomu, že išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľ ďalším plnením.

15. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 9Co/49/2017 dospel k záveru, že zo strany veriteľa bola pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalovaným praktikovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď v deň uzatvorenia zmluvy (4.12.2015) bol žalovaný v domácom prostredí navštívený finančným agentom spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., ako aj zástupkyňou spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. a bez toho, aby mu bola ponúknutá možnosť voľby, bol nútený podrobiť sa nekalým obchodným praktikám oboch spoločností, keď mu v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola naformulovaná klauzula, podľa ktorej mal potvrdiť žiadosť o prevod finančných prostriedkov na účet, ktorý patril obchodnej spoločnosti FINWAY SK s.r.o., ktorá sa ale v texte zmluvy vôbec nespomína. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nijako nevyplýva ani to, že by jej súčasťou mal byť aj ďalší zmluvný vzťah, na základe ktorého by mali byť finančné prostriedky poskytnuté inému subjektu ako žalovanému. Preto uvedenie čísla účtu FINWAY SK, s.r.o. do žiadosti o prevod finančných prostriedkov len potvrdzuje, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku s úmyslom obísť právny predpis, ktorý vylučuje poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti. Konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje znaky nekalosti aj v tom, že žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoboznámil s tým, že peniaze budú poskytnuté na účet inej spoločnosti, ktorej bude musieť platiť odplatu a nedal mu ani na výber, či s takouto možnosťou poskytnutia úveru súhlasí.“ Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.10.2014 vyplýva, že žalovaným mali byť finančné prostriedky poskytnuté na základe tejto zmluvy prevedené bezhotovostne na účet K.. Predmetný účet patrí spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., čo v konaní táto spoločnosť aj sama potvrdila (č.l. 48). Neobstojí argument žalobcu, že pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní finančných služieb išlo o aktivity finančného agenta, o ktorých žalobca nemá vedomosť a nemá na nich ani dosah, keďže je zrejmé, že postup, kedy je zmluva o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. uzatváraná súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváranou so žalobcom, nie je ojedinelý. Všetko nasvedčuje tomu, že ide len o sofistikovaný spôsob žalobcu získať prostredníctvom tretej, naoko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie (v tomto prípade 412 Eur, teda viac ako 50 % sumy istiny úveru!!!), ktorým sa neúmerne navyšuje jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky žalobcu.

16. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

17. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.11.2015 do 22.12.2015 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods.1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa § 567 ods.1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka.

23. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 3 ods. 3,5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi

na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

26. Podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

27. Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

28. Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

29. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku,

b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,

c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,

d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitej cenovej výhody,

e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,

e) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo

f) právu spotrebiteľa vráťane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

30. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

31. Po zrušení rozsudku predmetom konania zostalo rozhodnúť o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a trovách konania.

32. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je vo vyššej časti dôvodná.

33. Súd sa v prvom rade zaoberal pasívnou vecnou legitímáciou žalovaného. V súlade s pokynom odvolacieho súdu sa súd oboznámil s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 17Co/163/2017 z 30.1.2018 a 9Co/49/2017 z 15.3.2018. V oboch týchto rozhodnutiach súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného išlo o sofistikovaný spôsob získať prostredníctvom tretej, naoko so žalovaným nijako neprepojenej spoločnosti od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie, ktorým sa neúmerne navyšuje jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky žalovaného. Uvedenému nasvedčuje aj výsluch obchodnej zástupkyne, ktorá uviedla, že všetky peňažné prostriedky, ktoré splácal žalobca odovzdala spoločnosti Telervis, t.j. žalovanému. Mala síce mandátnu zmluvu od spoločnosti Finway SK s.r.o., avšak celú zmluvnú dokumentáciu dostala od spoločnosti Telervis. Súd preto dospel k záveru, že v rámci zmluvy išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľa ďalším plnením, a preto je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného.

34. Súd sa následne zaoberal napádanou zmluvnou podmienkou a dospel k záveru, že táto je neprijateľná. Zmluva o poskytovaní finančných služieb síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu. Spätosť predmetnej zmluvy je daná tým, že v prípade neuzatvorenia zmluvy o úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ktorá spočívala vo výbere a doručení finančných prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy; osobného inkasa platieb splátok a vedenia a evidencie splátok tak, ako je to uvedené v čl. II. zmluvy. Odmena za predmetné služby bola stanovená pevnou sumou vo výške 10,- eur za výber a doručovanie finančných prostriedkov a 294,- eur za osobné inkaso platieb splátok. Spolu to predstavuje takmer dvojnásobok odplaty, ktorú mal žalobca uhradiť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle článku II. bodu 2. zmluvy mali byť služby poskytované v mieste trvalého bydliska dlžníka, prípadne v mieste určenom dohodou zmluvných strán. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 567 ods. 1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Zo zákona teda vyplýva, že dlh sa platí, ak sa nedohodnú inak, v mieste bydliska dlžníka (spotrebiteľa). Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásť odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Žalobca mal platiť odmenu za službu, ktorou žalovaný vyberá splátky v jeho mieste bydliska (alebo inom mieste podľa dohody), vo výške takmer dvojnásobku odplaty za spotrebiteľský úver, pričom z ustanovenia § 567 ods. 1 OZ mu takéto právo vyplýva bezplatne. Je teda nepochybné, že žalobca by nesúhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní, pokiaľ by mal vedomosť o tom, že táto služba by mala byť zadarmo a navyše za stavu, že túto zmluvu musel uzatvoriť k zmluve o spotrebiteľskom úvere (súd nemá dôvod neveriť žalobcovi, keď povinnosť uzavrieť takúto zmluvu so žalovaným vyplynula aj napríklad v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20Csp/84/2019 a aj svedkyňa vypovedala, že ak chcel klient dostať úver ihneď, tak musel podpísať aj zmluvu o poskytovaní finančných služieb) a teda takouto zmluvnou podmienkou dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Dojednanie odplaty zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd preto určil že zmluva o poskytovaní finančných služieb č. 1552690 zo dňa 17.12.2015, uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520152690 zo dňa 17.12.2015 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu v časti zaplatenia sumy 192,70 eura späť, pretože žalovaný po podaní žaloby uhradil uvedenú

sumu, čím z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalovaný a vo zvyšnej časti bol žalobca v celom rozsahu úspešný, a preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).